

Arrest

nr. 137 133 van 26 januari 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X,
Beiden handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 19 maart 2014 in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissingen van voormelde gemachtigde van 18 februari 2014 houdende bevelen om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 20 februari 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 oktober 2014.

Gelet op de beschikking van 17 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de 1ste verzoekende partij, bijgestaan door advocaat E. BARBIEUX *loco* advocaat B. SOENEN, die tevens verschijnt voor de 2de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandelingen betreffen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissingen van voormelde gemachtigde van 18 februari 2014 houdende bevelen om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 20 februari 2014.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vijfde lid, van voormelde wet voorziene termijn van 15 dagen, geen synthesememorie ingediend.

Met toepassing van artikel 39/81, zesde lid, van voormelde wet moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

2.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf.* RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. Op 23 oktober 2014 dienen de verzoekende partijen een vraag tot horen in, waar zij niet alleen vragen gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzetten waarom zij wensen te worden gehoord. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening worden gehouden. Ter terechtzitting van 16 december 2014, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 15 oktober 2014 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld:

“VzP verwijst naar het schrijven van 23 oktober 2014 en stelt dat zij in eerste instantie aan de Raad heeft meegedeeld dat zij een synthesememorie wenste in te dienen. Binnen de termijn van vijftien dagen heeft zij evenwel meegedeeld dat zij toch geen synthesememorie zou indienen. Er is dus nog sprake van belang en zij volhardt in het verzoekschrift.”

2.4. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de beschikking van 24 april 2014 van de griffie van de Raad waarin de vraag wordt gesteld of de verzoekende partijen een synthesememorie wensen in te dienen, op 24 april 2014 aangetekend wordt verstuurd naar het adres waar de verzoekende partijen keuze van woonplaats hebben gedaan. Bij aangetekend schrijven van 25 april 2014 delen de verzoekende partijen mee dat zij een synthesememorie wensen in te dienen. Vervolgens werd er binnen de termijn van vijftien dagen na het schrijven van de griffie van 24 april 2014 geen synthesememorie ingediend waardoor de Raad conform artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet diende vast te stellen in zijn beschikking van 15 oktober 2014 dat het vereiste belang ontbreekt in hoofde van de verzoekende partijen. De laatste nuttige dag waarop de verzoekende partijen een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen konden indienen, betrof immers 6 mei 2014. *In casu* hebben de verzoekende partijen op 8 mei aangetekend per brief laten weten dat zij wensten om toch geen synthesememorie in te dienen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen

deze tweede kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen, hebben ingediend buiten de in voornoemd artikel bepaalde termijn.

Na de eerste tijdige kennisgeving dat de verzoekende partijen een synthesememorie wensten in te dienen, hebben de verzoekende partijen geen synthesememorie meer ingediend.

Van de sanctie voor het niet indienen van een synthesememorie, namelijk de vaststelling dat het vereiste belang ontbreekt, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonbaar dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig een synthesememorie in te dienen (RvS 15 mei 2003, nr. 119 416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Ter terechtzitting stellen de verzoekende partijen hieromtrent louter dat zij binnen de termijn van 15 dagen hebben meegedeeld dat zij toch geen synthesememorie zouden indienen. De verzoekende partijen kunnen echter niet meer buiten de termijn van acht dagen terugkomen op hun wens om een synthesememorie in te dienen. Zij hebben deze wens binnen de acht dagen geuit, en dienden bijgevolg binnen de vijftien dagen (*cf.* artikel 39/81, 5^e lid van de vreemdelingenwet) een synthesememorie in te dienen. Het betoog van de verzoekende partijen ter terechtzitting doet derhalve geen afbreuk aan de vaststellingen uit de beschikking van 15 oktober 2014.

2.5. In de mate waarin de verzoekende partijen op 23 oktober 2014 hebben gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar hebben gemaakt dat zij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting volharden in de middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift en zodoende geen opmerkingen plaatsen omtrent de beschikking van 15 oktober 2014, laat de Raad gelden dat de verzoekende partijen op die manier niet aannemelijk maken dat de beschikking onterecht werd genomen.

Aangezien de verzoekende partijen *in casu* binnen de in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn geen synthesememorie hebben ingediend en de verzoekende partijen verder niet aantonen dat zij wegens overmacht werden verhinderd tijdig een synthesememorie in te dienen, kan van de sanctie voor het niet tijdig indienen van een synthesememorie neer te leggen niet worden afgezien. Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet dient het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET